

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 3. Quænam scientia necessaria est Confessariis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

nā gloriā nihil antiquius & commendatius ha-
beat.

Quest. 3. Quænam scientia necessaria est
Confessariis?

Resp. Confessor triplici indiget scientiā: Pri-
ma est illa, quam Salomon vocat scientiam
Sanctorum: *Dedit illis scientiam Sanctorum;*
hæc scientia nos efficit Jesu-Christi discipulos,
nosque docet diversas vias, quibus se anima-
bus communicat: hæc scientia per orationem
comparatur, & accuratâ observantiâ om-
nium motuum, & impulsuum divini Spiritus,
quæ Confessarius sæpè debet consulere, priu-
quam pœnitenti suo tradat consilium. De hac
scientia loquitur sanctus Gregorius dum ait:

Nulla ars doceri præsumitur, nisi intenta S. Greg. im-
priùs meditatione discatur: ab imperitis ergo Pastoral. p. 14.
cap. 1.

Pastoribus magisterium Pastorale suscipitur in
magna temeritate; quoniam ars est artium
regimen animarum. Quis autem cogitationum
vulnera occultiora esse nesciat vulneribus vis-
cerum? Et tamen sæpè qui nequaquam spiri-
tualia præcepta cognoverunt, cordis se Medi-
cos profiteri non metuunt: dum qui pigmento-
rum vim nesciunt, videri Medici carnis eru-
bescunt.

Altera scientia quæ Confessoribus necessaria
est, doctrina est Sacramenti Pœnitentiae, qui
sint ejus effectus, partes, & modus illud ad-
ministrandi? Tenentur scire quæ peccata sint
venialia, quæ mortalia, & circumstantias pec-
catorum, eas præcipue quæ obligant ad resti-
tutionem; ut enim ait sanctus Carolus, Qui S. Carol. Act.
conscientiae casus probè non noverit, qui hanc p. 4. Instruct.
scientiam Canonum studio non comparaverit,
piorumque librorum, qui de hac materia trac-
tant, facile non debet omnium hominum Con-
fessionibus suscipiendis se exponere: sed priùs Confess.

Non haven-
do più che
gran pratti-
ca de casi di

162 TRACTATUS VI.

conscienza, scientiam suam & experientiam explorare fatta coll' studio de fa. debet.

cri Canoni e somme, non s'ingetisca a Confessar ogni sorte di persone; mà habbi occhio a misurare le forze della sua scienza e prattica.

Can. Ignoran-
zia, dist. 38.

Et ut ait Concilium Toletanum relatum in Canone, ubi postquam dixit Presbyteros qui cæteros docere tenentur, quales sunt Confessarii, minime ignaros esse debere, rationem reddit his verbis: *Ignorantia mater cunctorum errorum maximè in Sacerdotibus Dei vitanda est. Sciant igitur Sacerdotes Scripturas Sanctas, & Canones, ut omne opus eorum in predicatione & doctrinæ consistat: atque adiuvent cunctos tam fidei scientiam, quam operum disciplinam.*

Can. Nulli.
dist. 38.

Cælestinus quoque Papa relatus etiam in Canone, ait: *Nulli Sacerdotum liceat Canones ignorare, nec quidquam facere, quod Patrum possit regulis obviare. Si scientia Scripturæ sacræ & Sacrorum Canonum fuit omni tempore necessaria Confessoribus, ut per viam salutis pœnitentes sibi commissos conducederent: hoc præsertim tempore maximè necessaria est, quo, ut ait Alexander Papa septimus, tam frequentes conspiciuntur errores per totam Ecclesiam dispersi, quia nova difficultibus respondendi forma, quæ in morum disciplina reperiuntur introducta est, simplicitati Evangelii, & sanctorum Patrum doctrinæ profusa opposita. Ita loquitur summus ille Pontifex, Sanctissimus Dominus noster audivit,*

Decr. adver-
sus lapsas Ca-
fustarū opi-
niones. 24.
Sept. 1665.

non sine magno animi sui mœrore, complures opiniones Christiana disciplina relaxativas & animarum perniciem inferentes, partim antiquatas iterum suscitari, partim noviter prodire, & summam illam luxuriantium inge- niorum licentiam in dies magis excrescere, pen-

quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinandi irrepit alienus omnino ab Evangelica simplicitate sanctorumque Patrum doctrina: & quem si pro recta regula fideles in praxi sequerentur, ingens eruptura esset Christiana vita corruptela. Quare ne ullo unquam tempore viam salutis, quam suprema veritas Deus, cuius verba in eternum permanent, arctam esse definivit, in animarum perniciem dilatari, seu verius, perverti contingere: Idem sanctissimus Dominus noster, ut oves sibi creditas ab ejusmodi spatiofa, lataque per quam itur ad perditionem, via pro Pastorali sollicitudine in rectam semitam evo- caret, Eccl.

Tertia demum scientia Confessariis necessaria, ea est, quæ illis competit in quantum Medici sunt; ut enim ait sanctus Augustinus relatus in Canone: *Sacerdos diligens sit inquisitor, & subtilis investigator: sapienter interroget a peccatore, quod forsitan ignorat, vel verecundia velit occultare.* Quapropter oportet ut Confessores plenam habeant notitiam peccatorum, quæ committi solent in quocumque statu, Censurarum, Irregularitatum, & Casuum reservatorum. Scire etiam debent diversa remedia, quibus uti possunt ad curandos poenitentes, illis semper imponentes Pœnitentiam gravitati criminum convenientem; hoc autem præstare debent, quâ maximâ fieri potest lenitate, applicantes verbi gratia remedium non simul & semel, sed variis, & intermissis vicibus: quando vident ægrotum primâ fronte vim remedii ferre non posse, quod ejus plagam curare possit, semper tamen illud adhibere debent remedium, quod ad ejus sanitatem procurandam planè necessarium est, licet possint illud diversis variisque

Can. Qui vult
De Pœnit,
dist. 6.

164 TRACTATUS VI.

Can. Omnis.
De Pœnit. &
remissioni-
bus.

temporibus adhibere: juxta Canonem Omnis utriusque sexus, in quo sic legitur: *Sacerdos, more periti Medici, superinfundat vinum & oleum vulneribus fauciati, diversis experimentis utendo ad sanandum agrotum.*

Atque ut in pœnitentiis imponendis non erent, habeant, oportet, perfectam notitiam Canonum pœnitentialium.

S. Carol. Act.
B. 4. P. 525.

Patres docuerunt, ait sanctus Carolus, quām necessaria admodum sit Sacerdotibus qui in audiendis pœnitentium Confessionibus versantur, Canonum pœnitentialium scientia; etenim si omnia quæ ad pœnitendi modum pertinent, non prudentiâ solum ac pietate, sed justitiâ etiam metienda sunt: certe Norma hæc è Canonibus pœnitentialibus sumatur oportet: sunt namque ii quasi regulæ quædam, quibus cum ad culpa commissa gravitatem rectè dignoscendam, tum ad imponendam pro illius ratione veram Pœnitentiam Sacerdotes Confessarii ita diriguntur, ut ubi singula, quæ ad peccati magnitudinem, & quæ ad pœnitentis statum, conditionem, etatem, intimumque cordis dolorem pertinent, accuratè perpenderint, tum demùm Pœnitentiam judicio & prudentiâ suâ moderentur.

Quæst. 4. Est-ne necesse, ut Confessores, & Episcopi perfectè sciант quidquid continetur in Scripturâ sacrâ, sacrisque Canonibus, & quidquid ad proprium pertinet Ministerium?

Cap. Cum no-
bis. De Elect.
& electi po-
testate,

Resp. Innocentius Papa tertius relatus in Canone ait: Illius quoque litteratura, licet non eminentis, tamen convenientis electus existit, ut pro defectu scientiæ, ab electione non deberet excludi. Glossa ibidem verbo Eminentis, ait: Eminens scientia bene est desideranda in Prælato, competens toleranda.